

[Poul Møller.]

Ved denne omlægning til værditold letter vi stillingen for vort land, fordi vi kommer ind på samme tariferingsprincip, som svensk toldpolitik arbejder hen imod, og som også nordmændene erkender at måtte arbejde hen imod som grundlag for et fællesnordisk marked. Iøvrigt bliver vore tekstiltoldsatser som helhed ikke højere end de svenske og de norske. Man kan vælge enkelte satser ud og påvise, at disse er højere end de svenske og de norske, men ser vi på metervareområdet, som er det største område, og ser vi på garnerne, opdager vi, at satserne for disse grupper ligger under de svenske og norske. Jeg mener derfor ikke, at dette lovforslags gennemførelse på nogen måde berører de nordiske drøftelser.

Vi fra konservativ side finder det rigtigt, at der nu gives denne håndsregning til en stor og dygtigt arbejdende industri. Det er bekræftet ved udvalgets materiale, ved gentagne arbejdsløshedsstatistikker og ved den årsoversigt, vi modtog i går, at tekstil- og beklædningsindustriene er dem indenfor den samlede danske produktion, der har haft de betydeligste produktions- og beskæftigelsesvanskeligheder. Der har i 1955 været ikke uanselig, men tværtimod betydelig nedgang i disse industriers produktion og beskæftigelse. Vi anser det for at være nødvendigt, når man skal liberalisere dette vareområde, hvorfra vi nu skal fjerne deponeringsordningen, at man så samtidig yder en håndsregning til denne industri, vælger, om vi vil give den anstændige konkurrencevilkår overfor andre landes industrier, eller om vi blot ønsker, at den skal føre en hensygnende tilværelse i fremtiden. Vi er overbevist om, at konkurrencen er så hård i denne branche, også den indenlandske konkurrence, at toldbeskyttelsen ikke på langt nær vil kunne udnyttes af den hjemlige industri til prisforhøjelser. Det er samtidig sikret os under forhandlingerne om denne sag, at de fordyrende og vilkårligt virkende deponeringsordninger ophæves, hvilket man bør tage i betragtning ved alle beregningerne over forslaget's prismæssige virkninger. Deponeringsordningerne har jo virket som en beskyttelse for den danske industri — så kan man diskutere, hvorvidt det var formålet med dem eller ikke. Men kendsgerningen er, at det

har været en beskyttelse, og vi ønsker ikke fortsat denne form for beskyttelse, der unødigt hårdt rammer den unge og kapitalfattige til fordel for den rige, kapitalstærke virksomhed. Vi ønsker derfor, at denne form for beskyttelse afvikles nu, og at man samtidig dermed forøger landets liberaliseringsprocent fra 75—76 til omkring 83—84 pct.

Ved løsningen af denne sag er det mest påtrængende toldområde bragt i orden; resten må efter konservativ opfattelse afvente resultatet af de nordiske samarbejdsbestræbelser. Først når vi har set, hvordan det går med de forhandlinger, der føres på fælles nordisk plan, kan vi tage stilling til andre branchers, andre industriers, toldmæssige problemer. Vi har anset det for rigtigt at tage denne sag ud til enkelt løsning, for det første fordi satserne teknisk set har været håbløst forældede på grund af de nye varegrupper, for det andet fordi konfektions- og tekstilindustriene har været ramt af virkelig følelig beskæftigelsesnedgang.

Det konservative folkeparti kan derfor med god samvittighed stemme for dette forslag. Det er i overensstemmelse med partiets ofte fremholdte synspunkt, at toldmidlet vel er et onde, men at det er et mindre onde end både importrestriktioner og forbrugsafgifter. Skal vi vælge mellem disse tre ting for at hjælpe produktionen og beskæftigelsen, for at fremme valutaforholdene, så vælger vi så afgjort at ajourføre toldsatserne fremfor at indføre importrestriktioner eller pålægge befolkningen forbrugsafgifter. I dette standpunkt har vi intet ændret, og når der er notoriske vanskeligheder, er det for os rimeligt at betræde denne vej, som sket er. Uden hensyn til, om regeringen er af den ene eller anden sammensætning, må dette saglige synspunkt naturligvis holde.

Iøvrigt er hverken vor valutastilling eller vor beskæftigelsessituation i dag så fremragende, at vi anser det for klogt at afvise det her foreliggende forslag.

Derimod er det vort partis bestemte opfattelse, at den omsætningsafgift på beklædningsvarer, der blev indført i fjor, og som unødigt hårdt har belastet forbrugerne og ramt hele branchen særdeles føleligt, nu må afvikles. Det har derfor